

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. Christi, aliorumq[ue] summa humilitas, ex summa Nihili sui agnitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

profundiùs. Post eum, Sapientissima illius Mater, Dei suiq; cognitione ditissime illuminata, non superbiendi, sed quàm demissimè humiliandi se se caussam sumpsit. Alij post hanc Sancti, immò & plurimi viri eruditi, quò ferè maius lumen aut diuinum, aut naturale, eò & maiorem humilitatem habuerunt. Et non rarò hodie quoq; minimus quisque maximi se se, & maximus minimi facere consuevit. Hinc vel oraculo sapientissimi iudicati Socratis dictum est: *illud unum se scire, quòd nihil sciat*: & Christi sapiens Paulus *omnium peripsema, minimum*

1. Cor. 4. *Apostolorum, & qui non sit dignus vocari Apostolus*, se appellauit. Hinc profundissima
13.
1. Cor. 15. Ephreæmi, Basilij, Gregorij, Augustini,
9. Bernardi, D. Thomæ, aliorumq; humilitas. Longè enim clariùs conspexerunt nihili sui, ex quo creati prodierunt, vilitatem.

§. IV.

Christi, aliorumq; summa humilitas, ex summa Nihili sui agnitione.

In vita Leonardi Lessij edita à Thoma Courteis c. 13. §. 67, Nimirum *nascebatur ea virtus, vt de quadam humili non vulgariter docto viro legimus, ex sublimi scientia, non eà, qua caterorum prudens, ignorans sui, mentem inflat, sed eà, qua aliorum conscia, & sui ipsius gnara am-*

mum componit. Vt erat sui ipsius contemplationi
 apprimè deditus, suum nihil non secus, quàm
 si oculus subiectum illud cerneret, clarè specta-
 bat, quod, cùm ex re, seu naturâ suâ nihil esset,
 nihil quoque ex se operari posset. Videbat illud
 suum nihil, à Deo in esse aliquid eductum; sed,
 illud aliquid in nihilum nativa inclinatione per-
 petuò contendere, nisi benefico, potenti, & assi-
 duo Dei influxu contineretur, à quo depende-
 ret ampliùs, quàm pondus in aère pendulum
 à manu librantis; & à sigillo fluxa aqua im-
 pressa forma, in quibus si vel manum, vel sigil-
 lum subducis, deorsum pondus, & informis fluit
 aqua. Dicebat ex hac ipsa consideratione, sanctif-
 simam Christi animam infinita quadam sub-
 missione, præ ceteris creaturis, Deo supplicem
 sese sternere; à quo suum esse conseruari, & di-
 uinâ personâ continuò ornari intelligeret, cuius
 benefica operatio si vel temporis momento su-
 spensa foret, ipsa anima in primum suum nihil
 laberetur. Solebat Placilla Theodosium Im-

Niceph.
 Callistus
 l. 12. c. 425

gubernaret Imperium, tamquam Dei seruus. Diuina Sapiencia Christo identidem dictabat, illum etsi Creatorem, quà Filius erat Dei, tamen quà Filius hominis fuerat, esse creaturam, adeoque secundum hanc naturam, olim nihil fuisse, & , præ ceteris omnibus assumptum, vt Deus esset: potuisse etiam non assumi. Quod vt assidue cogitaret, solebat se identidem *Filium hominis* vocitare; qui vtique, subducta Dei manu, cum omnibus donis creatis rursus in nihilum suum abiret, vnde à Deo fuerat productus. Hoc iudicare, nonne verum fuit? At fuit verissima & Christo, & Matri Christi, & omnibus Sanctis, immò & omnibus Angelis; & esset omnibus quoque reliquis creaturis (si virtutis capaces forent, atq; hanc suam à Deo dependentiam intelligere possent) maxima se se, coram diuino conspectu, dimittendi causa. Quam qui plenius penitusq; nouit, penitus etiam pleniusq; sese Conditori suo submittit. Hinc ergo fit, vt quo quisque est sapientior, eò sit & humilior; sicut & stultissimi, & nullam dependentiam agnoscetes superbissimè se se solent efferre, itaque gerere, ac si à se ipsis essent, atque à nullo dependerent. Quia igitur alij Sancti alijs
maius

maius quoddam lumen à Deo acceperunt, & Virgo Dei parens sapientiâ diuinâ maxime excelluit; ipse autem Dei Filius increata cognitione, scientia infusa & acquisita, sapientiâq; ceteros mortales, immò & Angelos omnes, sine comparatione antecessit, tantò perspicaciùs intellexit, animâ suam, & corpus suum illico in nihilum reditura, si Deus vellet, cuius beneficio tot donis gratijsq; decorabantur. Tantò igitur magis se se prostravit, ante diuinam Maiestatem. Quod & alij facerent impensius, si nihilum suum sapius diligentiusq; ante mentis oculos collocarent; & non cum pauone oculatas potiùs coloratasq; sirmatis pennas, quàm pedes intuerentur.

§. V.

Christi summa humilitas ex summa exinanitione.

Sufficeret hæc caussa, ad iudicij veritatem, qua Redemptor noster sese verè *humilē* Matth. 113 corde potuit pronuntiare. Sed & alia 29' suppetunt. 1. Nemo; nisi *humilis corde*, de folio regio sponte descendit. Diocletianus imperium deposuit, sed non nisi agnita rerum vanitate, & fastidijs fatigatus, quod & Maximiniano quoq; collegæ, sed perquam in-